

מסורת הש"ס

(א) מנחות קי. חולין ג. לא.
(ב) [חולין לח: ג] חולין לח:
(ג) עי' ירוש' ביצה פ"א ה"א,
צ"ז פ"ב ס"ה וה"ז, (ד) שבת
עו. לא, (ו) ירוש' שבת פ"ה ה"א,
(ז) נביאה ג: חגיגה י: ז"ק כו:
א. מטהדרין סד: כריתות יט:
(ח) קריא ו' קד: שמות לו:
(ט) לקמן צדו, (י) יומא נו:
(יא) ד"ה מגין, (כ) חולין יב:

הגהות הב"ח

(ח) גמ' צפנים הוא דאמר בחוץ
לא אמר ר"ש:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

למחמסע בקדשים. שחט קדשים ולא זכוונה אלל כמחמסע דברים אחרים: צדינו הוא. ראי' זאת כבר ידענו אותה ומיהו מזה הוא דנפקא לן [ו] ולא עירוב: **שמעתי שבעלים מפגלין.** בעבודה הכהן אם קיבל הכהן בשמיעה ומישבו הבעלים עליה על פיגול היו פיגול: **וסקריז**

המקריב. קרבנו צפרשת נסרים כחצ
והקריב המקריב קרבנו לה' (במדבר
טו) אלמא טו מקריב קרבנו קרי ליה

^(b) מניין למתעסק בקדשים שהוא פסול שנאמר

וַיִּשְׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי ה' עַד אֲשֶׁתְּהָא
שְׁחִיטָה לֶשֶׁם בֶּן בָּקָר א"ל וְזוּ בִידֵינוּ הִיא לַעֲכָב
מִנִּין א"ל לִרְצוֹנְכֶם תִּזְבַּחְהוּ לְדַעְתְּכֶם וּבִיחוּ׃^א
בְּשֹׁאֵין הַמִּחְשָׁבָה הוֹלֶכֶת אֵלָּא אַחֵר הָעוֹבֵד׃
מִתְנִי' דֵּלֵא כִי הָאֵי תֵנָּה דִתְנֵי א"ר אֱלֵעֶזֶר בֶּן
בְּרַבִּי יוֹסִי שְׁמַעְתִּי שֶׁהַבְּעָלִים מִפְּגָלִין אִמְר
רַבָּא מ"ט דְּרַבִּי אֱלֵעֶזֶר בְּרַבִּי יוֹסִי דֹּאמְרָא קְרָא
^אוְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב אִמְרָא אֲבִי רַבִּי אֱלֵעֶזֶר בְּרַבִּי
יוֹסִי וְרַבִּי אֱלֵעֶזֶר ור"ש בֶּן אֱלֵעֶזֶר כּוֹלְהוּ
סְבִירָא לָהּ זֶה מִחְשָׁב זֶה עוֹבֵד הוּא מִחְשָׁבָה
רַבִּי אֱלֵעֶזֶר בְּרַבִּי יוֹסִי הָא דֹּאמְרָא רַבִּי אֱלֵעֶזֶר

דאמרינן כוכבים שחשיכו
בשנה ^א ורבי אלעזר פוסל ר"ש בן אלעזר
דתנן ^ב כלל אמר רבי שמעון בן אלעזר כל
שאין כשר להצניע ואין מצניעין כמורה
הכוכב ^ג לזה והצניעו ובא אחר והוציא
^ד נתחייב זה במחשבה של זה תרוייהו ^ה אית
לכו דרבי אלעזר ברבי יוסי השתא בשבת
אמרינן בפנים מיבעיא רבי אלעזר ברבי יוסי
לית לכו ^ו דתרוייהו דלמא בפנים הוא
^ז דאמרינן בחוץ לא אמרינן ר"ש בן
אלעזר אית ליה דר' אלעזר השתא בשבת
אמרינן בעבודת כוכבים מיבעיא רבי אלעזר
לית ליה דרבי שמעון בן אלעזר דלמא
בעבודת כוכבים הוא דאמרת כעין בפנים ^ח
אבל ^ט שבת מלאכת מחשבת אסרה תורה:

הדרן עלך בית שמאי

איזהו מקומן של זבחים קושי קדשים
 ישחיתתן בצפון פר ושעיר של יום
 הכיפורים שחיתתן בצפון וקובול דמן בכלי
 שרת בצפון ודמן טעון הזיה על בין הבדים
 ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת
 מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד
 מערבי של מזבח החיצון ואם לא נתן לא
 עכב: זרים הנשרפים ושעירים הנשרפים
 שחיתתן בצפון וקובול דמן בכלי שרת בצפון
 ודמן טעון הזיה על הפרוכת ועל מזבח הזהב

מז.

הוא פסול. פ"ק דחולין (דף ג.)¹ פירשנו להגדילו [וא] לזורקו וקשה דפליגי עליה דרבי נתן² ובעו כוונה דסבין לנועלה זכותל דחשיב מתכוין

לחתיכה דמנוח פ"ב דחולין (דף ע"ב)
 סימנין ^א חף על גב דלחי מתכוין לחתיכה
 לשטחיה להמיר בשר ודאי מכשר
 דלחמיה רחם ורבעי נחל דלא זעין
 כוונה לזיחה לחתיכה מיהא זעין
 פירוש לחתיכה סימנין אכל חתיכה
 אחת לא דזק סכין לנועה בכותל
 מתכוין לחתיכה הוא ופסלי רבעין
 וגרלה ^ב האי מתעסק דקדשי היינו
 מתכוין לחתיכה סימנין ולא נחל
 דזיחה ופסלי כשר וקדשים פסול ועוד יש
 דמתעסק אחר כגון משום חולין
 דהיינו כסבור שהן חולין וכולהו נפקי
 מושטת את בן הדקר נפקי:

הדרן עלך בית שמאי

אִיזוּהוּ **מִקוֹמוֹ:** קָדְשִׁי קָדְשִׁים
שְׁחִימָתוֹ בַּצִּפּוֹן הָיִר
 אֲפִירִים הִיָּה מִזְקָקָה מֵכָאן דְּלֵא זַעֲיָן
 סָכִין **[=]** זַשְׁחִיטָה מִדְּלֵא קִמְנִי שְׁחִיטָתוֹ
 זַכְכֵּל שֶׁרֶת זַצִּפּוֹן דְּרַמְתִּי גִזִּי קִמְנֵה
 וְקִיבּוֹל דָּמֵן שְׁכֵל שֶׁרֶת זַצִּפּוֹן מִזְקָקָה
 וְכָן אִמְיָא שְׁפִיר הָא דְּלֹאֲמֵר זַצִּפּוֹן
 דְּמִחְוִין **(דף ג')** כּוֹן שַׁדָּק קְרוּמִית שֶׁל
 קִנְיָה וְשַׁחַט זֶה דְּלֵא זַעֲיָ כְּלִי שֶׁרֶת **[=]**
 וְכּוֹן מִשְׁמַע קֹלָה זַפְסָחִים פ' וְאִלּוּ
 זִבְרִים **(דף יב)** שִׁיָּה כָל אֶחָד מִבְּיָאִיר
 סָכִינוּ מִמּוֹךְ זִימּוֹ **[=]** וְאִי אֲפֹשֶׁר לִזְמֹר
 כֵּן דְּבִסְתָא **(מנחות 33)** וְצִסְקוֹן
 כֵּן חֲטָאֵת **(לפחות 15)** דְּרִישׁ מְדַמְכִּיבִי
 וְיִזְכָּא אֵת הַמִּלְחָמָה דְּעוֹלָה שְׁעוֹנֵה
 כְּלִי וְיִלְפִין **[=]** מִיָּנִיָּה כּוֹלָה וְצִסְקוֹן
 פֶּרֶק הִיָּה מִבְּיָאִיר **(דף יד)** מִשְׁמַע דְּסָכִין
 מִקְדָּשׁ לִיָּה לֹאֵם וְעוֹד זִבְרִים הַתּוֹדֵה
(מנחות עח) אִיכָא לִמ"ד סָכִין אֲלִימָא

מכיל שרת לרחק על גג דלתא לה
מקדשא והיה קרומית של קנה איבא
לממר שחנה ועשה כלי יסר¹⁰ ויסר¹¹
ביר ירודה לומר צפרק היה מביא
(פסוק ד:) דעושו כלי שרת דעז והיה
לאלו דברים (פסוק יט.) אימר¹² כל אחד
הקדיש סכינו צערב שבת והיא ללא
מנן הכא שחטתן ככלי שרת צנפון
בדמתן בקבלה לא דמי דבקבלה נמי
לא הוירי הכלי אלא משום דבעי
שיהא גס הכלי צנפון לאפוקי אס
הדם מקלה בתוכו תדע דבכל הגהו
וקיבו לזמן ככלי שרת צנפון וגבי
כ צעורה לא קתי וקיבו לזמן ככלי
לעיל פרק שי (דף קי.) דלמיא קדשים
זון ככלי שרת צפנים אחא לא שמועין
פוקי אס רוב הכלי צחוך ומיעוטה
צפנים¹³ נפסל ציווא דמקבל במיעוט
אס מזורע שמתקבל ציד אינערך

יכול יעבדנו כו': פרים הנשפרים. פ' ישרף (ויקרא ד) וילפינן בסדר יומא צריהם צפרק בית שמאי [לעיל לט:]: עו על פני הכפרת וגו' (ויקרא טז): מתנה

הנפשו לומר לך דבעינן רוב הכלי נצפון שהם מחקבל
על דכל החדוש דקמי וקביול דמן כלי שרת נצפון משום
הוא אלא שכן מקדש ליה לנאר בהמה אלא ששם דכלי
לגיה לנפשיה סין ורואה ליה שווא ליה שרת אלא משום
הדקדקא דג' סין ועדיפא מלך שרת דלף על ג' דלי
מכלי שרת משום דהואיל והנרין לכבוד כלי נפשיה

אחרות מתלמיד מהר"פ ז"ל):

עין משפט
נר מצוה

בב א מיי פ"א מהל' פסח"מ הלכה ג:

ה' ב' מ"י פ"ד שם הלכה ב'
 ד' ג' מ"י פ"ד מ"ג שמיטה
 הלכה ב' סמוג עשין סג'
 טו"ש"ע י"ד ס' ד' סג' א':
 נ' ד' מ"י פרק ה' מהלכות
 מעה"ק הלכה ב' ו' הלכה ב'
 ה' ז' מ"י שם ה"ל א' ו' ה' ב':
 ו' מ"י שם הלכה י' ו' פ"ד:
 מהלכות עיוה"כ הלכה ב':
 ז' מ"י פרק ה' מהלכות
 מעה"ק הלכה יג':

תורה אור השלם

1. ויחשט את בן הדקר לפני
היהוה והקריבו בני
אמר
והכניס את הדם וזרקו את
הדם על המזבח קיבי אשר
פתח אהל מועד:
2. ויזבחו זבחי שלמים
ליהוה לרצונם וזבחו:
3. והקריב המקריב קרבנו
ליתוה מנחה שלח עשרון כלול
ברבועית והחין שמן:
4. במדבר טו ד

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible]

הוא ולכן שדיין ליה צמר רוב הכלל,
הוא דהא גבי קדשים קלים נלא
ת הוא ויש לדחות דלעולם הסכין
א לא ראו לשחוט. וכן משמע צפרק
ה מוך מקדשא ואי הוי כלי שרת
! גב דליה ליה מוך (לשון תוספות)